

Mál nr. 26/2022

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Slysátrygging launþega

Nafn vátryggingartaka (X): Sveitarfélag

Gildissvið vátryggingarskilmála. Matsfrestur.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 26. janúar 2022, ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 21. febrúar 2022, ásamt fylgiskjöllum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M varð fyrir frítímaslysi í nóvember 2018 og var launþegatrygging til staðar hjá sveitarfélaginu X. Lögfræðingur M hafði samband við V í tölvupósti þann 17. nóvember 2021 með fyrirspurn hvort sveitarfélagið X hafði verið með launþegatryggingu hjá V í nóvember 2018. Samskipti áttu sér stað milli lögmanns M og V næstu 2 mánuði og var það svo þann 25. janúar 2022 sem M tilkynnti V formlega um frítímaslys sitt og gerði kröfu í trygginguna. Sama dag tilkynnti V að það myndi ekki standa að mati vegna slyssins og vísaði V til greinar 13.2.5 í skilmála tryggingarinnar nr. SP20 þar sem fram kemur að örorka skuli að jafnaði metin einu ári eftir slysið og þó ekki síðar en þremur árum eftir slysdag. Þar sem meira en þrjú ár voru liðin frá slysinu var fresturinn til að meta slysið liðinn. M telur að kröfur hennar vegna slyssins í nóvember 2018 séu hvorki fallnar niður vegna fyrningar né á grundvelli þriggja ára matsfrests samkvæmt skilmálum tryggingarinnar og því eigi höfnun tryggingafélagsins á bótaskyldu ekki við rök að styðjast. Vísar M til 125. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga þar sem fram kemur að krafa um vátryggingarfjárhæð samkvæmt höfuðstólstryggingum fyrnist á tíu árum og að slysátrygging launþega teljist til höfuðstólstrygginga. Varðandi þriggja ára matsfrestinn þá komi ekki fram í skilmála tryggingarinnar hvaða afleiðingar fylgi því að varanlegar afleiðingar séu ekki metnar innan þess tímaramma sem þar sé mælt fyrir um og ekki kemur fram í ákvæðinu að bótaréttur teljist niður fallinn fari umrætt mat ekki fram innan þess tímafrest. Umræddir skilmálar séu einhliða samdir af tryggingafélaginu og skv. andskýringarreglu samningaréttar, verða þeir ekki túlkaðir vátryggðum í óhag, teljist þeir óljósir. Vísar M til dóms héraðsdóms Reykjavíkur, í máli nr. E-1998/2021.

V vísar til ákvæða 13.2.5 í skilmála slysátryggingar launþega nr. SP20 og telur að bótaréttur hafi fallið niður í september 2021 þegar þrjú ár voru liðin frá því slys M gerðist. Slysið var ekki tilkynnt fyrr en þann 25. janúar 2022 en þá voru 3 ár og tæpir 5 mánuðir liðnir frá atvikinu. Vísar V til þess að í málskoti komi fram að slysið hafi gerst í nóvember 2018 sem sé ekki í samræmi við þær upplýsingar sem sendar voru V þegar atvikið var tilkynnt til félagsins en þá var talað um að slysið hefði gerst í september 2021. Engin lækisfræðileg gögn hafa borist né nánari lýsingar á því hvernig umrætt frítímaslys gerðist. Gögn málsins séu því takmörkuð. V mótmælir að dómur Héraðsdóms Reykjavíkur í máli nr. E-1998/2021 hafi fordæmisgildi þar sem málsatvik séu ekki sambærileg þeim sem eru til skoðunar í þessu máli. Einnig bendir V á að það hafi ekki borið fyrir sig fyrningu í málinu. Vísar V máli sínu til stuðnings til dóma Hæstaréttar í málum nr. 22/2004 og 604/2017.

Álit.

Ágreiningur þessa máls snýst um gildissvið greinar 13.2.5 í vátryggingarskilmála V þar sem gert er ráð fyrir að örorka sé metin innan þriggja ára frá slysdegi. Ekki er ljóst af gögnum málsins hvenær slys það sem hér um ræðir átti sér stað en gera má ráð fyrir því að það hafi verið á tímabilinu september til nóvember árið 2018. Þegar M tilkynnti slys sitt til V í janúar 2022 voru því meira en þrjú ár liðin frá því slysið átti sér stað. Þegar umrætt ákvæði er metið með hliðsjón af niðurstöðu Hæstaréttar í máli nr. 604/2017 verður ekki hjá því komist að líta svo á að með þeim dómi hafi rétturinn staðfest fyrri niðurstöðu sína í máli nr. 22/2004 um að einhliða samin ákvæði um matsfrest í vátryggingarskilmálum væru hvorki óeðlileg eða óvenjuleg. Þar sem V hefur ekki borið fyrir sig fyrningu kröfunnar verður ekki fjallað um þær málsástæður M. Með vísan til framangreinds verður talið að matsfresturinn hafi verið liðinn þegar M tilkynnti V um frítímaslys sitt. Verður kröfu M því hafnað.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu launþega sveitafélagsins X hjá V.

Reykjavík, 22. mars 2022.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir